

2011-02-22

Naturvårdsverket
Viltförvaltningsenheten
106 48 Stockholm

Hemställan om omprövning av beslut ”Överlämnande av rätt att besluta om skydds- och licensjakt efter lo till länsstyrelserna i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet”

dnr NV-02100-11

Svenska Jägareförbundet hemställer att Naturvårdsverket omprövar beslutet att delegera skydds- och licensjakt med tak till samtliga länsstyrelser i det Mellersta förvaltningsområdet. Jägareförbundet hemställer även att Naturvårdsverket undanröjer förbudet att använda fångstredskap vid jakt efter lo.

Motivering

Riksdagen beslutade den 21 oktober 2009 om en ny rovdjursförvaltning (prop. 2008/09:210, 2009-10:MJU8). Inriktningen på den nya rovdjursförvaltningen är att länsstyrelsernas ansvar i rovdjursförvaltningen utökas till att även omfatta beslut om skyddsjakt och licensjakt efter stora rovdjur.

Vidare anges att ”En grundförutsättning för att Naturvårdsverket ska kunna delegera beslut om licensjakt eller skyddsjakt till länsstyrelsen bör vara att det i länet finns en reproducerande stam av den aktuella arten. Att en stam är reproducerande bör betyda att en förnygring av arten har konstaterats i länet under varje av de tre föregående reproduktionscyklerna. Naturvårdsverkets delegationsbeslut till länsstyrelserna bör alltså baseras på inventeringsresultatet föregående säsonger. Naturvårdsverket bör kunna delegera rätten att besluta om licensjakt och skyddsjakt utan att ange det högsta antal djur som får fällas, om förekomsten av den aktuella arten överstiger såväl miniminivån i det aktuella rovdjursförvaltningsområdet som miniminivån för länet. Även om arten understiger dessa nivåer eller om nationella miniminivåer saknas, bör Naturvårdsverket kunna delegera rätten att besluta om en begränsad jakt. En sådan delegation bör då främst avse skyddsjakt. I sådana situationer bör Naturvårdsverket ange det högsta antal djur som får fällas vid skyddsjakt ”

Det anges också, att lodjursstammen i mellersta Sverige kan tillåtas minska med hänsyn till det samlade rovdjurstrycket och vikande stammar av bytesdjur. Av Naturvårdsverkets beslut 2011-02-17 framgår att verket anser att grundförutsättningarna för att delegera skydds- och licensjakt utan tak till flera länsstyrelser i det mellersta förvaltningsområdet är uppfyllt. Trots det anger

verket att verket har gjort bedömningen att det är mer ändamålsenligt att verket, med utgångspunkt från den inventering som har gjorts, bestämmer antalet individer som får fällas inom hela förvaltningsområdet och överlåter till samverkansområdet att ta ställning och besluta hur dessa ska fördelas mellan länen inom förvaltningsområdet.

Enligt Jägareförbundets bestämda uppfattning innebär riksdagens beslut således att Naturvårdsverkets delegationsrätt i första hand riktar sig till det enskilda länet och ej till det samlade förvaltningsområdet. Grundvillkoret för denna delegationsrätt till länet är dock att miniminivån för förvaltningsområdet är uppnått. Därutöver krävs att miniminivån för länet har uppnåtts. Då miniminivån för förvaltningsområdet uppenbarligen uppnåtts finns således förutsättningar för att delegera beslutsrätten till de län som uppnått sina respektive miniminivåer.

Svenska Jägareförbundet menar att verkets ställningstagande, att delegera med tak under gällande förutsättningar, uppenbart strider mot intentionerna i den rovdjurspolitik som riksdagen beslutat om. Det framgår tydligt att tilldelning av lodjur skall ta hänsyn till det samlade rovdjurstrycket och vikande stammar av bytesdjur. Av den prognos som verket använt som underlag för beslutet framgår att lodjurforskarna anser att lodjurstammen i Mellansverige på många håll nått den biologiska bärkraften, bytesdjuren räcker inte längre till för att föda lodjuren. Forskningen menar att stammen står inför nolltillväxt, även utan jakt. Ingen annan art som vi förvaltar genom jakt skulle tillåtas bli så många att tillväxten avstannar. Svenska Jägareförbundet anser därför att de 30 medgivna lodjuren undanröjer länsstyrelsernas möjlighet att uppfylla riksdagens mål om att minska det samlade rovdjurstrycket.

Naturvårdsverket anger i sitt beslut att de i huvudsak använt forskarnas prognos som grund för beslutet. Det betyder att verket inte tillmätt de inventeringsdata som länsstyrelserna redovisat i vinter samma vikt som en prognos som bygger på bristfälliga inventeringar 2009/2010. De inventeringsdata, om än inte fullt ut kvalitetssäkrade, utgör enligt vår mening ett betydligt säkrare underlag än det som forskarna redovisar.

Jägareförbundet har försökt sammanställa de uppgifter som varit tillgängliga efter helgens inventeringar. För norra och södra förvaltningsområdet finns, såvitt förbundet känner till, inte andra uppgifter att tillgå än de prognoser som forskarna gjort. De anger 105 respektive 23 familjegrupper för vintern 2010/2011, i norra respektive södra förvaltningsområdet. Enligt prognosen beräknas lodjurstammen i den mellersta förvaltningsregionen till 119 familjegrupper. Totalt anger forskarna att stammen bör uppgå till ca 247 familjegrupper, vintern 2010/2011.

De inventeringar som genomförts under vintern, snoking och områdesinventeringar, tyder dock på att antalet familjegrupper i det mellersta förvaltningsområdet uppgår till minst 144. Prognosen, från länsstyrelserna tyder på att slutresultatet kan hamna på ca 155 familjegrupper. Totalt innebär detta att det verkliga antalet familjegrupper i Sverige torde uppgå till 270-285 familjegrupper. Jägareförbundet menar alltså att det finns ett stort utrymme för lodjursjakt i det mellersta förvaltningsområdet. Jägareförbundet vill poängtera att jakt inte per automatik betyder färre lodjur året efter. Värmland hade den största tilldelningen någonsin förra vintern. Trots det tyder preliminära data på att stammen ökat sedan förra vintern.

Fångstredskap

Jägareförbundet finner det anmärkningsvärt att naturvårdsverket förbjuder fällfångst vid årets jakt. Det finns fångstredskap som godkänts för ändamålet och dessa används även för räv och grävlingfångst. Förbudet innebär således endast att lodjur som råkar gå in i fälla under jakttiden, avsedd för räv, måste släppas ut istället för att avlivas. Jägareförbundet finner framför allt att

beslutet inte är motiverat utifrån vetenskaplig utvärdering, utan synes endast ha införts för att tillmötesgå en högljudd opinion mot fällfångst av lodjur. Förra året fångades färre än tio lodjur i fälla. Men jaktformen kan komma att vara synnerligen viktig för att kunna fylla tilldelningen under dåliga spårnöförhållanden. Jägareförbundet anser att det är viktigt att fångstredskap som används uppfyller grundläggande djurskyddskrav. Den försöksverksamhet som pågår måste prioriteras och ligga till grund för ett faktabaserat ställningstagande. Jägareförbundet hemställer därför att verket omprövar även detta beslut.

Svenska Jägareförbundet

Torsten Mörner
Ordförande

Håkan Weberyd
Generalsekreterare